

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

Előfizetési díj: Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt. 50 kr. Az előfizetés az év folytán minden hónapban megkezdhető.	Megjelen hetenként egyszer, VASÁRNAP. Az előfizetési pénzek, úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyomdájának” czimzandók.	Szerkesztő- és kiadó-hivatal: BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM. E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-hivatalhoz intézendő.	Hirdetési díj: 3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár-leengedés adatik. Bélyegdíj minden beigtatásért 30 kr.

Kecskemét, 1878. szeptember hó 26.

„Azt mondják, óh kedves Philón, hogy az abderitákat még Lysimachos uralkodásának idejében ilyen valami betegség szállotta meg: eleinte ugyanis az egész népben mindenkinek forró láza volt, kezdettől fogva erősen és tartósan gyötrő láz, azután körülbelül a hetedik napon, a némelyeknek bőrén keresztül kifolyt sok vér, s a másokon kitört izzadság, ez is nagy mértékű, megszüntette a lázat. A betegség pedig valami nevetséges hangulatot idézett bennük elő: mert valamennyien szenvedélyesekké lettek, jambusokat hangoztattak és nagyokat kurjantottak, s leginkább Euripides Andromédájának szerepét énekelgették és Perseus beszédét sorban elszavalgatták, s a város hemzsegett ettől a sok hétnapos, halvány és lesóványodott hős színésztől, ki a

„Te isteneknek, s embereknek zsarnoka,
Erész“.

helyet, s másokat táltott torokkal kiabálta, s ezt is nem egyszer, míg végre a beállott tél és nagy fagy véget vetett az ő bolondoskodásainak.“

Lukianosnak a történet mikénti megírásáról irt könyvecskéjének fennebb idézett kezdő szavai jutnak eszünkbe, ha a függetlenségi pártnak városunkban folytatott üzemére emlékszünk.

Mint hajdan Abdera lakosai, úgy ők is lázas szenvedélylyel működnék; nem énekelik ugyan Andromeoda szerepét, s nem is szavalják Perseus beszédét, sőt Euripidesnek hírét sem hallották, Lukianos kilétéről pedig sejtelemmel sem bírnak, de annál többet beszélnek becsületbeli köteleltségről, jogokról és kötelezettségekről, s hitvány aljas mellékérdekekről, pellengérré állítva oly embereket, a kiknek ők jog- és köteleltségérzetben jóval megette állanak, mert ezek gondolni sem merészelnek embertársaiknál olyanra, a mit ők lapjukba nem általának nagy betűkkel kiírni: „Ha pedig párttaktikából szálingózott be az öt jeles férfiú közül egyetlen egy a rendes időben, s idő múltán ismét egy: akkor, a mindenik esetben kiérdemelt megrováson kívül, hadd részesüljenek azon megvetésben is, a melyre mindaz érdemeket szerez, a ki a társadalom és egyén között létező üdvös viszony összhangját elég hitvány aljas mellékérdekből megrontani.“

Annyi bizonyos, hogy ez elég czifrán van mondva, s mint a magyar ember mondja, a sok sujtás alatt nem lehet meglátni a posztót, no de mi keleti nép vagyunk, lelkes nemzet, mely gyönyörködik az ilyesmiben. S mi nem is tennénk ez ellen semmi kifogást, ha czélja nem volna a köznép józan ítéletre képes részében megingatni az azok iránt tanúsított bizalmat, a kik városunk érdekében nemcsak hogy nem véres-szajúaskodtak, hanem mikor kellett és lehetett, tettek is.

A dolog akként áll, hogy valahányszor több egyéneknek kell valahol összegyűlnie,

az összejövetel időpontja sohasem esik egy és ugyanazon perczre. Az egyik egynegyed órával előbb, a másik később érkezik. Ez nálunk bevett szokás, a melyen, fájdalom! már meg sem ütöközünk. Ostorozása helyes, de nem szükséges párttaktikának nevezni, mert ez az országban mindenütt megtörténhetik. Az áldozatra legkészebb emberen is megeshetik néha, hogy valamely közügyben, mely neki semmit sem hoz, valamely magánügye miatt, a melyből él, nem járhat el; de ez még nem nevezhető köteleltségmulasztásnak, vagy jogbitorlásnak. A ki ily tanokat terjeszt, a ki ily czimeket használ, abból „abderai forró láz“ beszél, melyet így ősz elején legczélszerűbb dézsa hideg vízzel gyógyítani. A hangzatos phrásisok utáni vadászat helyett ajánlatosnak tartjuk a tények tanulmányozását, s az ezekre alapított okszerű és ennek alapján helyes okoskodást, mert ebből az olvasó legalább elmékedési módszert tanul megismerni. Nagy szavak, hangzatos szólások, alap nélkül kiütölgetve, tudatlanságot árulnak el, s a gyengébbet, a ki a mit nyomtatva lát, el is hiszi, csak tévútra vezetik.

De elég erről ennyi; a többit kiki maga megítélheti.

A városi törvényhatósági testület bizottsági tagjai közül az első és harmadik választó-kerületben megválasztott tagok választása megsemmisítettett.

Az eljárás és határozat egészen helyes. A függetlenségi párt a választás előtt körüljárt fűnél-fánál, aláírást gyűjtve arra: hogy az aláírók magokat a függetlenségi párt jelöltjeinek megválasztására becsületökkel kötelezik. A megkeresettek abban a hiszemben, hogy a függetlenségi párt törvényhatósági tagokul e város értelmiségéből, mint valóban független emberekből fogja összeállítani a választandók névsorát, nagyobbára aláírták a körözött ívet, s leköték becsületüket arra, hogy a párt kirendelt emberei által kezükbe adott névsorral fognak szavazni. E nemtelen lélekvásárlás ellen annak idején felszóltunk, figyelmeztetve városunk lakosságát úgy a törvénytelen eljárásra, mint a bajra, mely abból keletkezni fog. Ugy is történt. A függetlenségi párt szóvivői által mindazok, a kik aláírásukat adták, berendeltettek, s szavazásra kényszerítettettek. Az illetők csak vigyázatlanságukért lakoltak, midőn oly egyénekre kényszerítettettek szavazni, a kik bizalmukat sohasem bírták, s a törvényellenes — ez esetben még erkölestelen — eljárásnak szükségképeni következménye volt, hogy az egész választási tény megsemmisítettett. Az aláírások gyűjtése köztudomású dolog; de ez bizonyára nem az egyetlen út, melyen a függetlenségi párt haladott. Első helyen itt is a rágalom, pizkolódás, másoknak pellengérezése állott, azután a haza szent ügyének emlegetése következett, végre a népámitók megszokott teljesíthetetlen ígéreteire került a sor: minden másként lesz, csak a mi kezünkbe adjátok a hatalmat.

Valyon helyes-e ily esetben az igazoló választmány előlölőjétől az ekként történt szavazás helyessége mellett nemcsak nyilatkozni, hanem azt még védelem alá is venni, mindenki megítélheti, ki az elnöki teendőkkel általában tisztában van. Tenné ezt valaki, a ki nem tartozik a függetlenségi párthoz, készek lehetnénk rá, hogy a fennebb idézettekhez hasonló féltuczat újabb gorombasággal traktálják. Mert ha a nagy tolongásban, melyet az ő türelmetlenségük okoz, valaki egyiküknek véletlenül a tyúkszemére lép, akkor olyan nagy zajt ütnek, mintha Jericho falai dűlnének össze; de, ha közülök valaki köztiszteletben álló embert, a ki nem oly szerencsés vagy szerencsétlen, hogy magát hozzájuk számíthatná, kövel megdobál, sárral bepizkol, akkor ez egészen rendén van.

Hiszen oda jutottunk már, hogy bajuszt, szakállt se merünk viselni maholnap, ha a függetlenségi párt urainak nem tetszik; mert biztosak lehetnénk, hogy valamelyik tollforgatójuk még ezért is megszól.

Hogy a választást megsemmisítő bizottság tagjait a függetlenségi hangadók igazságtalanoknak, s meg ennel tan ~~to~~ is fogja mondani, az nem fog bennünket meglepni; de az ily rágalmazásnak, mely azért szid más, hogy a saját vétkeit takarja, nem tulajdonítunk nagy súlyt, s óhajtjuk, hogy ezt városunknak lakosai sem tegyék. Abderiták szájába való beszéd az, melynek a beálló tél és fagy véget vet.

Ennek ellenében a már kimondott, s fennebb előadott okon kívül, még azért is helyeseljük a bizottság határozatát, mert a függetlenségi párt szavazó névsora csaknem egészen az értelmiség kizárásával állított össze. No már óvást teszünk az ellen, hogy városunk ügyeinek elintézésére oly egyének hivattassanak meg, a kik e városban sem az értelmiséghez nem tartoznak, sem a népnek bizalmát nem bírják, hanem dróton húzott bábjai egy-két úri embernek, a ki azt gondolja, hogy független, ha gorombáskodik, népbarát, ha a gatyás ember előtt a kormányt, a városi tanácsot, a kabátos embert szidja, s bölcs és okos, ha a nálánál is ostobább és tudatlanabb szájatva hallgatja badar beszédeit.

Ime! idáig jutottunk a függetlenségi párt szóvivőinek vezetése alatt, hogy attól kell félnünk, hogy a város tanácskozó termét egy sereg nagyravágyó ember fogja betölteni, képtelen úgy a közigazgatási teendők megbeszélésére, mint a rá váró egyebek kellő méltatására. Hogy az ily törvényhatósági mamelukok városunkat bármi tekintetben emeljék, arról le kell mondanunk. Maradunk tehát ott, a hol voltunk, s ezzel megtettük az első lépést — hátrafelé.

Mire jutunk akkor, ha városunk ügyei nem az értelmiségnek, hanem a függetlenségi párt bábjainak kezébe kerül, nem nehéz kitalálni. Egy-két ember, vagy család lesz az, mely hivatalt és tisztséget oszt, nem a mint azt kellene s a közérdek meg-

kívánja, hanem a mint azt a párt és uralkodó tagjainak magánérdeke igényli. S lesz a magántügyek miatt késedelmet szenvedő közügyből magántügy.

Az első lépés e téren is meg van már téve, s mint az országban családi vasútkorról, úgy mi családi bizottságról beszélhetünk.

S a lakosság, úgy látszik, ezt egészen rendjén valónak tartja.

Szőlészet és borászat.

E becses lapok folyó évi 37-ik számában, a fentebbi czimen dr. Tersánczy József úrtól Nagy-Kanizsáról közölt cikkre, — melyben a fehér ropogós gyöngyszőlő, piros gyöngyszőlő és az olasz riessling tenyésztése ajánlatik, — tett szerkesztői jegyzékben foglalt felhívásra a következőket van szerencsém, saját szerény tapasztalatom után, — és épen nem ahoz értési fitogtatásból — közölni:

Három év előtt ültettem a fent említett szőlőfajokból, sima vesszővel, fehér ropogós gyöngyszőlőt (Krachgusedel, Chasselas croquant) kihányott akác-erdő homokos talajába, és olasz riesslinget (Beerheller Wälschriessling) gyenge agyagos talajba.

Ez elültetett anyagot, én, — az időben még dr. Tersánczy József úrral, nagy sajnálatomra, ismeretségben nem voltam, — Diószegről hozattam, és piros gyöngyszőlőt (Rother Gusedel, Chasselas rouge) minden kutatásom dacára is, sem ott, sem egyébütt szerezni nem bírtam.

A piros gyöngyszőlőből csak néhány ójtványom van Nagy-Kanizsáról, melyekről már az ójtási évben teljesen kifejlett szép fürtöket nyertem, s azóta azok gyönyörű karmin-piros színű, édes-séggel telt nagy kerek bogyókból álló fürtjeikkel minden évben folyvást megörvendeztetnek.

Ezen piros gyöngyszőlő, valamint a fehér ropogós gyöngyszőlő, — melyek egymástól színeik változása mellett, csupán az által különböznek, hogy a piros vékonyabb húsú, tehát nem ropogós mint a fehér, — sokban hasonlít, kerek bogyóját és fürtje nem túl tömörségét tekintve, az igazi jó fajú fekete kadarkához; azonban mindkettő sok tekintetben fölülte áll ennek.

Mindkét gyöngyszőlő leveleinek bordái és nyele piros színűek, vesszei vékonyak, már fiatal korban gyorsan szétfutók; virágzásban tartós, nem érzékeny, korán érő, finom csemege- és borfaj; úgy mondják, hogy a fehér ropogós gyöngyszőlő bora a húgykőben szenvedő betegeknek gyógyszerül szolgál.

Ugy látszik, hogy mindkét gyöngyszőlő türi, mondhatnám talán hogy kedveli is az itteni homokos talajt, mert a fehér ropogós gyöngyszőlőnek sima vesszővel tett ültetése után már a következő évben gyenge szüretet csaptam, a harmadik évben, — ez idén — már egész termésem volt; homokos talajban, rövid neveléssel, minthogy a fiatal három éves tőkét még fel sem is eresztettem, pedig erre nagy hajlandóságát látom, s azt hiszem, úgy még bővebben fog majd termeni.

Azt mondtam, hogy termésem volt; volt igen is, mert már nagyobb része fel van kötözve, szeptember 18-án teljesen érett, édes fürtökből; akárhány tőkém volt egymásután következőleg olyan, hogy a rajta levő 10—12 fürt szőlő terbe alatt eldőlt, fel kellett támogatni a három éves tőkét.

Mindkét gyöngyszőlő általában közép nagyságú fürtjeinek ismertető jele az, hogy ujjaink között összenyomva, levéből egyik is ki nem csordit; a fehér ropogós bogyóinak színe sárgás zöld, napasította oldalán kellemes szennyes zománczsal, alakja egészen kerek, virágos végén gyengén lapított, bőre vastag, húsos, ropogós; e tulajdonságainál fogva mint finom asztali szőlő, kereskedésre kiválólag alkalmasnak látszik, mert a hosszas szállítást még tengelyen is könnyedén türi, fel sem veszi, a mellett korán és bőven terem, van neki bizonyos zamatos, kedves íze, mi távolról a kerek szagos szőlőre emlékeztet, és mindezek mellett főérdeme az, hogy nem rothad; — legalább tőkén, az idej sok esőzés mellett sem rothadt meg egyetlen egy bogyója sem; e helyett találkozott nagy ritkán olyan bogyó, a melynek csutás oldala valami megkeményedett fekete foltot kapott, ez azután nagyon keserű volt. De mindez tűrhető, mikor többi szőlőink egyre-másra halomra rothadnak tőkéken.

Tekintve mindezek mellett azt, hogy e gyöngyszőlők már szeptember közepére teljesen megérnek, mi által a kora őszi fagyok káros befolyásától mentve vannak, — e két szőlőfajt lakos társaim figyelmébe melegen ajánlom, annyival is inkább, mert mindkettő türi az itt szokásos rövid művelési módot, igen is bőven terem, a mellett lugossá is könnyen alakítható, és a milyen jó bornak, — túl édességénél fogva más, rossz minőségű must javítására különösen alkalmas, — ép oly finom asztali szőlőnek.

Különösen pedig figyelembe véve azon szerencsétlen körülményt, hogy a mi borainknak egy idő óta piacza egyáltalán nincs, és ki tudja lesz-e valaha és mikor, e két szőlőfajt volna az, mely minket a bajból kiségiteni hivatott: szőlőfürtjeivel leendő kereskedés által! — E két szőlő fürtjeiért messze földről eljőnének a kereskedők, ha abból tömegesen vásárolhatnának; tehát nem törnénk le bornak, hanem mint szőlőt adnánk el, és segítve lenne rajtunk, borpiacunk veszte mellett.

Annál fogva ismételnem ajánlom: a ki új szőlőt ültet, e két szőlőfajta ne kimélje a költséget, bizony nem fogja megbánni, a ki ezt teszi, de meg a harmadik évben már saját vesszőit fogja elültethetni.

A kinek régi szőlő-kertje van, ójtassa át a rossz fajtákat, még az ójtási évben gyönyörködni fog a gyönyörű szép fürtökben.

Végre szőlők még olasz-riessling ültetéséről is. E szőlőnek tőkéje erős, venyigéje sárgabarna, levele hosszúkás, vastag, mélyen bemetszett; fürtje középnagy, laza, ágas, nyele hosszú, igen erős és vastag; bogyója körgömbölyű, apró, világos sárga, átlátszó, vékony bőrű, leves, édes, 1 magvú.

Művelése és becse. Elviseli a rövid csapok mellett a szálvesszőzést is, sőt ezt jobb szereti, nedves őszkor sem rothad.

Kecskeméten sokan irtóznak e szőlőfajta, különösen azon ok miatt, mert állítólag itt rövid műveléssel nem terem. Én ellenkezőleg azt tapasztalom, hogy az én három éves agyagos talajba jutott ültetvényem túltermett és pedig annyira, hogy kivétel nélkül minden tőke mellé támaszkarót kellett tenni. Az igaz, hogy nehezen ér, de ennek az is lehet oka, hogy a fiatal tőkék természetül túlterhelve lévén, az idej kedvezőtlen időjárás akadályozta a fürtök fejlődését, annyival is inkább, mert ültetvényem hideg lejtős agyagban van, holott ennek kellett volna a magasabb helyre jönni, a gyöngyszőlőknek pedig a lejtőre. Ezt a magam kárán tanultam, mások okuljanak belőle!

Szakértők azt mondják: a gyöngyszőlő és olasz-riessling együtt valami kitünő bort ad. A ki teheti, kísértse meg!

A ki ezeknél fogva e szőlőfajokból szerezni akar, vagy más finom lugosra való asztali szőlőket óhajt, rendelje meg azokat a gazdasági egyeletnél kitett ivrejegyzés által, a választmány készséggel fogja a szállítást eszközölni biztos kézből Nagy-Kanizsáról dr. Tersánczy József úrtól; e három szőlőfaj száza Kecskemétre szállítva 1 frt. 15 krba, a többi asztali fajok száza 10 frt. 15 krba, egyenként 11 krba jön. Vidékiek levél útján alulirottal értekezhetnek.

Cserekyei Károly,
gazd. egyleti jegyző.

A mokrói csata. *)

(Szeptember 3-án.)

Szerajevó elfoglalása után a fölkelők egy része elvonult délre a novi-bazári kerületbe, másik része pedig keletre, hogy összeköttetésbe jusson a Drina mellékén levő fölkelőkkel. De a mint észrevették, hogy az osztrák-magyar csapatok augusztus 19-ike után késleltetik a további hadműveleteket és Szerajevóból nem nyomulnak tova, ekkor a fölkelők lassankint kezdtek visszaszálingózni a bosnyák főváros közelébe. Nevezetesen a várostól keletre eső Romanya-hegység sziklái és rengeteg erdei közt gyűltek össze. Körülbelül 1500 főnyi volt e sereg s pompásan kiválasztott természetes erősségben tanyáztak. A szerajevói főhadiszállásnak tehát nem lehetett már tovább késni, s rájuk kellett törni a fölkelőkre.

Szeptember 1-je és 2-ika közt éjjel parancsot kaptak a Lemaics és Polz dandárok a 6. hadosztálytól, hogy induljanak útra. A két dandár mellé két hegyi úteget és az 5. huszár századot rendelték. A sereg zöme 2-án reggel 6 órakor indult el Szerajevóból. Egy része a váron keresztül, a másik pedig a Pazan-Brdon át vette útját és a Mocsanieza völgyében egyesültek. A fölvonulás egy meredek úton történt, mely a Res-Vrh magaslatain húzódik. Han-Brzovicza mellett megpihentek. Itt tudták meg azt is, hogy az ellenség Mokro mellett megállva tartja a szorost, azért egy szárnycsapatot azonnal különválasztottak, mely 6 zászlóaljából és 1/2 hegyi

*) Közöljük e csata leírását a „Háború Krónika“ nyomán, minthogy annak dicsőségében köztudomásulag, városunk fainak része osztakozik. Az elesettek és sebesültek névsorát multkori számunkban adtuk. A szerkesztő.

TÁRCZA.

Egy tárcza miatt.

Bohózat 1 felvonásban. Irta: Tassy Pál.

(Folytatás.)

Körmös. Hogy itt egyedüli ura a térnek, mert hidje el, hogy még többen is osztozkodhatnak az ön által vindicált jogban.

Kákay. Többen!? Ah, megüt a guta, megpukkadok dühömben.

Körmös. E tekintetben soh'se feszélyezze magát.

Kákay. Ön arcátlan.

Körmös. Csalódik, mert épen kifejezésteli arczom az, a mibe a nők szerelmesek.

Kákay. Mit? Önbe szerelmesek a nők?

Körmös. E fölött, uram, ön úgy bámul, mintha ez önnel soha sem történt volna meg.

Kákay. Ön engem a legvégsőre kényszerít; azt akarja, hogy rendörökért küldjek?

Körmös. Dehogy akarom. (félre) No hiszen még csak ez kellene.

Kákay. Magyarázza tehát meg, hogy kicsoda, mit keres itt?

Körmös (hizelgő hangon). No lássa, ez a beszéd már tetszik nekem (meghajtja magát Kákay elé). Én Körmös Leo vagyok (előveszi a gyöngyházzal kirakott tárczát és kivessi névjegyét). Van szerencsém átadni névjegyemet, foglalkozás és társadalmi állásom nincs megjelölve, de nincs is rá szükség, mert Körmös Leót nagyon, de nagyon jól ismerik a fővárosban.

Kákay. De miféle tárcza az önnél?

Körmös. Ez itt kérem? ez... ez gyöngy-

házzal kirakott tárcza kérem, gyönyörű szép kékselyem belsővel.

Kákay. De hogyan jutott ön e tárcza birtokába?

Körmös. Nagyon egyszerűen, ajándékba kaptam.

Kákay. Ajándékba kapta? és kitől?

Körmös. Megengedjen uram, de ön felette kíváncsi s e rövid idej ismeretségünk nem jogosítja fel arra, hogy titkaimat is ismerje.

Kákai (félre). Kétségtelen, hogy e gazember nőm csábítója. (főn) De követelem, hogy tárja fel előttem a titkot, mely a tárczához fűződik.

Körmös. De miért érdekelheti önt e tárcza?

Kákay. Feleljen, hogyan jutott a tárcza birtokába, mert ezer ördög!...

Körmös. Hiszen mondtam már, hogy ajándékba kaptam.

Kákay. De kitől kapta, hogyan kapta, miért kapta?

Körmös. Hát kitől kaptam volna mástól, mint Adéltól.

Kákay. Adéltól? Oh, ez irtóztató.

Körmös. Igen is, ha megengedi.

Kákay. Ön még gúnyolódik?

Körmös. Ahoz most egy csepp kedvem sincs; különben ha terhére vagyok, távozzom. Alás szolgálja (távozni készül).

Kákay (Körmös elé állva). De nem fog távozni.

Körmös. Köszönöm a marasztalást (menni akar).

Kákay (egy pisztolyt vesz le s Körmösre szegezi). Meg ne merjen mozdulni, míg felvilágosítást nem ad Adéllal való viszonyáról.

Körmös. Hidje el, hogy e viszony nem ke-

vésbé tisztességes mint az öné, s azért kérem, ne zaklasson.

Kákay. Nem is zaklatom, hanem megölöm.

Körmös. Ugyan mérsékelje magát, mert hidje el, Adél nem érdemes arra, hogy miatta egy golyót szállítson mellembe vagy lábszáramba.

Kákay. Magyarázza tehát meg Adéllal való viszonyát.

Körmös. Távolítsa hát el magától azt az öldöklő szerszámot. (félre) Nem hiszem, hogy ennek az embernek ki van négy sarokra.

Kákay. Nem lesz bántódása, de beszéljen.

Körmös. Am legyen. Adél kedvesem...

Kákay (Körmösre szegzi a pisztolyt). Kedvese?

Körmös. De uram, ne izéljen azzal az átkozott pisztollyal, mert ha meglő, isten bizony nem szőlök többé egy szót sem.

Kákay (leereszti a pisztolyt). Beszéljen hát.

Körmös. Adélt szeretem, s ő viszont szeret engem.

Kákay (újra Körmösre szegzi a pisztolyt). Ő viszont szereti önt?

Körmös. De ne bomoljék, kérem, szüntelen azzal az átkozott pisztollyal.

Kákay. Beszéljen hát.

Körmös. Igen, viszont szeret, mert meggyőződött hűségemről.

Kákay (újra rászegzi a pisztolyt). Hűségéről?

Körmös. De ne ijesztgessen, kérem, örökké azzal az öldöklő fegyverrel.

Kákay. Tehát meggyőződött az ön hűségéről?

Körmös. Meg; hiszen évek óta...

Kákay. Már évek óta? Ez gyalázat!

Körmös. Igaz, hogy a világ annak tartja,

ütegből állott, Tegetthoff altábornagy vezérlete alatt. Ez a hadoszlop őserdőkön keresztül gyalogösvényeken haladt előre, melyeken csak egy ember fért el, és kerülővel Prusácson és Kadinoszelen át közeledett Mokro felé. A sereg zöme a völgybe ment előre és Brezovicza alatt táborozott.

Szept. 3-án reggel 4 órakor a jobbszárnyra a belga király ezredből két zászlóalj és egy szakasz küldetett Schlattenberg alezredes alatt, melynek az erdőkön keresztül Romanya-Planinán kellett átvergődnie. A balszárnyak volt gyalogösvénye, de ennek magának kellett utat törnie. A huszároknak le kellett szállaniok, a lovak csak a legnagyobb bajjal tudtak fölmászni a sziklákra. 37 ló 22 egésszen új patkót vesztett el.

A középső hadoszlop egy Mollináry zászlóalj, a 31-ik vadászzászlóalj és félütegből állott, és a Bimbasi han melletti völgyön nyomult előre, a nélkül, hogy ellenséget látott volna. Sőt Mokroban, mely csak 3 házból áll, mert 21 parasztiakó a magaslapon van szétszórva, sem vehették észre az ellenséget. A három házon túl 50 lépésnyire dördült egy lövés egy szikláról, néhány pillanat múlva a második, és ezzel meg volt adva az ellenség számára a jel. Ezután nagyon heves küzdelem fejlődött ki.

Az egész vidék egy szikla. A szoroshoz két út vezet föl, egy kocsit és egy gyalogút. E két út közt szákúteczák vannak, melyekbe nem lehetett a sziklák tetjét elfoglaló ellen. A sziklákon sűrű fenyűerdő van.

Azon a helyen, a hol kétfelé oszlik a gyalogút és a kocsit, egy század Mollináry küldetett előre, hogy a defilén lehető gyorsan menjen végig, ekkor adtak jelt az egyik házból lövéssel. A Mollináry-zászlóalj második százada rajokba oszlott és az ellenséggel foglalkozott. Már előre úgy szólt a parancs, hogy a cenztrumnak húzni-halasztani kell a csatározást, míg csak a két szárny nem kerül az ellenség háta mögé. Az ellenség nagyon erősen tüzelt, hogy a második század egymaga 45 embert vesztett és pedig 1 tiszt és 8 ember elesett és 36 ember megsebesült. Ha megjegyezzük, hogy a csapat reggel 4 órakor indult el és nem főzhetett, azután pedig, hogy egész nap szakadt az eső, a katonák erőfeszítését nem lehet eléggé megdicsérni. Délután 1 óráig a cenztrumban folyt a küzdelem. Ekkor a balszárny több lövéssel adott életjelt magáról, az ellenség pedig szétfutott minden irányba. A hol a gyalogút beletorkollik a kocsitba, táviró póznákból torlaszt emeltek a fölkelők, és a drótkat keresztül feszítették az úton. Ezen kívül még három torlasz volt emelve fenyűfákból 50—50 lépésnyire egymástól. Annak következtében, hogy egy kis csapat oldalba támadta meg a fölkelőket, nem akadályozták az ellenség üldöztetését. Több szétszórt fölkelő csapatot fogtak el a szárnyoszlopok és levették azokat. A sereg Han Napomanija mellett táborozott, a hol főztek is, miután teher szállító lovakon oda vitték az élelmiszereket. A tüzéség csak kevés lövést tett. Hat fölkelő foglyul esett. Ezek egy házban voltak, fegyvereik nem voltak, valószínűleg eldobálták, mert kezeik feketék voltak a puskaportól. Összes veszteségünk 60 ember.

4-ikén reggel még kémszemlét tartottak Glaszinác felé, és még az nap ezek visszatértek a csapatok Szerajevóba; csak két zászlóalj Mollináry maradt Mokroban, a hol két sánczot emeltek.

ÚJDONSÁGOK.

— **4-ik nyilvános számadás** a mozgósított katonák inséges családjaik segélyezésére a mai napig a polgármesteri hivatalhoz befolyt készpénz adományokról: 42) özv. Dömötör Györgyné 1 frt. 20 kr., 43) Fischer Miksa úr 5 frt., 44) Balla János úr 3 frt., összesen: 9 frt. 20 kr.; az előbbi számadásokban foglalt 323 frttal mindössze: 332 frt. 20 kr. Kelt Kecskeméten, 1878. szeptember 27. — Szakay Gerő, jegyző.

— **Baromlaki Pál**, a kecskeméti központi takarékpénztár igazgatósági tagja, folyó hó 27-én éjjeli 1 órakor, szívgörcs következtében 3 napi szenvedés után 37 éves korában meghalt. Temetése f. hó 28-án d. u. 4 órakor a római katolikus egyház szertartása szerint ment végbe. Hült teteme a családi sírboltba tétetett. Béke hamvaira!

— **A városi tanács** katonai-ügyi osztálya szeptember 27-én a következő hirdetményt adta ki: „Ezennel közhírré tétetik, hogy legfelsőbb rendelet folytán az idej ellenőrzési szemle úgy a m. kir. honvédsapatoknál, mint a cs. kir. hadsereg részéről beszüntetettek s nem fog az idén ellenőrzési szemle tartatni. — Miről a szabadságon levő összes cs. kir. közös hadseregbeli és m. kir. honvéd-legénység, hozzá alkalmazkodás végett azzal értesítetik, hogy lakváltozásait a katonai nyilvántartási hivatalnál pontosan bejelenteni szoros kötelességüknek ismerjék.“

— **Kovács Antal** községi tanító temetése az összes elemi ifjúság és nagy számú közönség részvételével f. hó 25-én ment végbe. A sirnál a tegtársak, a tanítvány és közönség nevében Váry Lajos tanító úr igen meghatóan mondott a boldogultnak „Isten hozzád“-ot; utána pedig Minke Béla tanító úr szavalta el költeményét. Megjegyezzük, hogy a tanítói testület megilletődéssel tapasztalta az iskolaszéki elnöknek azon eljárását, hogy egyik legérdemesebb tanítónak és egyszersmind iskolaszéki tagnak temetése órájában iskolaszéki ülést tartott, és ekként másokat megakadályozott általános morális kötelességének gyakorlásában. A boldogult 54 éves volt, mint halljuk, 29 éven keresztül működött mint tanító, s egyaránt bírta kartársainak, tanítványainak, és a nagy közönségnek szeretetét és becsülését. Béke hamvaira!

— **Némethy György** úr szintársulatának, mely mint multkor irtuk, jövő hó derekán kezdi meg előadásait, főbb tagjai a következők: Abonyiné Kovács Ella első operette és népszínmű énekesnő, Abonyi Gyula első szerelmes, Piffkó Karolin drámai szende, Cséki Lina fiatal hösnő, Harayné társalgási és fiatal anya szerepekben, Tóth Soma jellem-színész és komikus, Kövesi Gyula komikus, Haray társalgási szereplő, Várady József szép hangú népszínmű és operette énekes, Némethy Cornélia vigjáték, szende szereplő, Várady Mariska II-ik szende szereplő. Az előadások „Morilla“ című

drámával kezdetnek meg, melyben Cséki Lina kisasszony Valida szerepében fogja magát bemutatni.

— **A mult vasárnap** megtartott országos vásár gabonára nagyon lanyha volt, vágó-marha s jármos-ökör nagy keresletnek voltak kitéve.

— **A „Debreczeni Ellenőr“** a „Kecskemét“ multkori számában közölt azon híret, hogy a helybeli jogakadémiának 22 hallgatója van, átvette. A hír azonban helytelen. A jogakadémiának jelenleg 62 jelentkező és 44 igazolt hallgatója van; mikor a „Kecskemét“ ujdonsága közöltetett, az akadémia hallgatóinak száma már meghaladta volt az 50-et. Ily alaptalan hírek terjesztése egyáltalán nem válik az intézetnek előnyére, még oly rendkívüli időben sem, mint a milyenekben most élünk, midőn az ifjúság fegyverben áll, s tanulói kötelességének eleget nem tehet.

— **Hymen.** Szokó Mihály előnyösen ismert fiatal ügyvéd október hó 2-án tartja menyegzőjét a bájos Fórián Ilka kisasszonnyal. Szerencsekívánatunkat fűzzük a frigyhez.

— **Az „Első magyar általános biztosító-társaság“** főfelügyelője Kállay Gyula úr néhány nap óta városunkban tartózkodik életbiztosítások eszközése végett; a mint közvetlenül értesültünk, Kállay úr rövid ideig szándékozik Kecskeméten időzni. Mindazok tehát, kik családjaikat, gyermekeiket vagy sajátmagukat halálesetre biztosítani ohajtják, Kállay Gyula főfelügyelő úrhoz fordulhatnak. Tudakozódhatni Katona Zsigmond úr gyógyszerházában.

— **A helybeli kereskedő ifjak** társulatának közgyűlése, mint biztos forrásból értesültünk, elhatározta, hogy jövő hó első napján a miskolci és egri vízkárosultak részére tánczfűzérket rendez; kívánjuk, hogy a nemes cél sikerüljön. A mulatság rendező-bizottsága már működik, s mint halljuk, eredménnyel.

— **A pettauai tartalék-kórházban** fekvő, a 38. sz. báró Mollináry gyalogezredből való megsebesült harcosoknak szeptember hó 10-én közölt névsorát utólag közöljük: Keresztury József közvitész súlyosan, Wiedner Ferencz közv. könnyen, Laky Mihály közvitész könnyen, Paprika Mihály közv. könnyen, Balogh József közvitész könnyen, Agh Mihály közvitész, súlyosan, Ágonacz János közvitész könnyen, Olagh József örvezető súlyosan, Rácz Lőrincz közvitész súlyosan, Kadenszky Pál közvitész súlyosan, Gyavay Antal közvitész súlyosan, Patyi Mihály közvitész könnyen.

— **A nagy-körösi** hely. hitv. főgymnasiumnak Ádám Gerzson igazgató úr által szerkesztett, a mult tanévre vonatkozó tudósítása szerint volt 11 rendes, és 5 mellékstanára, összesen tehát 16. A tanulók száma 257 volt; ezek közül 24 járt a nyolczadik osztályba, s 19 tett érettségi vizsgát. A könyvtár állomány 15,279 kötet. Az ajándékozott taneszközök között több kézirat is van említve, a magyar timárczéh okmánya, s még három más czéh-okmány. Az intézet tápintézzel bír, s tizenhárom alapítvány felett rendelkezik. A jelentésben „Adatok a tanintézet történelméhez“ czim alatt, az intézet növendékeinek az utolsó huszonöt évben volt létszáma statisztikai táblázaton van közölve. A czikk az iskolának negyedszázados igen rövid történetét adja, különös tekintettel a mult évre.

de mit tehet róla Adél, ha engem szeret és én viszont szeretem őt.

Kákay. Adél szereti őnt? Oh, ez irtóztató!

Körmös. Ellenkezőleg; rám nézve felette kellemes, mert lássa uram, ha ő nem volna, kivel osztanám meg örömet, bánatomat?

Kákay (félre). Ah, utól fogja még érni boszszuló kezem.

Körmös. Mi tetszik?

Kákay. Tetszik az ördögnek, de nem nekem.

Körmös. Akkor nem is folytatom.

Kákay. Ne is folytassa, mert nem leszek felelős tettemért.

Körmös (távozás közben). Dehogy folytatom. Alás szolgálja, magamat ajánlom. (az ajtónál) (félre) Ez az ember vetélytársának hisz, he he he... (sebesen el a középben).

Kákay (fel és alá járva). Nőmnek, Adélnak kedvese van? Borzasztó. Nem hiába mardosta tehát lelkeket a féltékenység?! Adél is megcsalt! Oh istenem, ki hitte volna ezt?! Adél, a ki szerelem-ittasnak látszott, midőn távozásom előtt karjaival átölelt, ki mélyen érezni látszott, midőn e szavakat susogá „szeretlek“. Ő is megcsalt. Az átkozott, mintha gúnyt akart volna űzni belőlem, oda ajándékozta a gyöngyházzal rakott tárczát kedveskedésből e hitvány embernek, s oh, én balga! Őrzöm, mint szent ereklyét hajfűrtjeit, őrzöm ruháinak foszlányait! (Észre veszi a Körmös által irt levelet az asztalon) Ah, de mi ez? Levél? (felveszi a levelet és olvassa) „Kedves Adél! Sajnálom, kedves tubicám, (főn) mily bizalmas az átkozott (olvassa) hogy utolsó látogatásom alkalmával oly rossz hangulatban voltál, pedig mennyire szerettem volna veled elutazásom előtt még néhány kellemes órát eltölteni. (főn) No majd adok én neked, gazember, kellemes órát. (olvassa) De ne aggódjál, kedve-

sem, távollétem alatt, mert bármi is történjék, még a legveszedelmesebb helyzetből is ki tudok siklani. Nem sokára látjuk egymást. A viszontlátásig hü Körmösöd.“ (főn) Adél, neked tehát hü Körmösöd van?! Borzasztó! De válni fogok, igen válni, s ez jó bizonyíték (a levelet összegyűrve zsebre teszi).

8-ik jelenet. (Lidi jobbról jön.)

Lidi. Kákay.

Lidi. Ah, a nagyságos úr megérkezett?

Kákay. Meglepő rátok nézve ugy-e bár?

Lidi. Bizony meglepő, mert nem hittük volna, hogy a nagyságos úr ily hamar visszaérkezzék.

Kákay. Persze nem bántátok volna becsületes úrnőddel, ha örökre oda maradtam volna, ugy-e?

Lidi. De nagyságos úr! (félre) Istenem, de haragos; itt baj lesz.

Kákay. Ne tetsd magad, mert ezer ördög és pokol, én mindent tudok.

Lidi (félre). Mindent tud?

Kákay. Hol van úrnőd?

Lidi. Nincs hon; épen most távozott el innen hazulról.

Kákay. Nincs hon? épen most távozott el innen hazulról? Ne hazudj, kigyó, mert ha ámitani akarsz, torkodra fojtom hazug szavadat. Felelj, itt egy idegen férfi volt a háznál...

Lidi. Itt, itt??...

Kákay. Itt, igen itt.

Lidi. Jaj istenem!

Kákay. És e férfi úrnőd kedvese. Beszélj, hogy mit láttál?

Lidi. Mit láttam?... láttam midőn ide jött.

Kákay. Láttad midőn ide jött, és?

Lidi. És beszélgetett a nagyságos asszonnyal. Kákay. Beszélgetett?!

Lidi. Igen; és én azon az ajtón épen akkor akartam bejönni, midőn...

Kákay. Midőn?

Lidi. Midőn az az idegen úr megölelte a nagyságos asszonyt.

Kákay. Megölelte?

Lidi. És ha jól emlékszem, e szavakat mondta: „Te angyal vagy, kedves Adél, terved ha jól sikerül, te visszaadsz az életnek és én még boldog ember lehetek.“

Kákay. Oh ez irtóztató; hogy mosolygott az átkozott, mennyire elhalmozott csókjaival még elutazásom előtt s ma már megcsalt! De mondjad csak, mi történt azután, hogy az az idegen férfi úrnődnek ama szavakat mondá?

Lidi. Mi történt azután? hát azután mi is történt csak? Igaz; azután a nagyságos asszony a hálószobába vezette azt a fiatal embert.

Kákay. A hálószobába? Oh, ez borzasztó. És sokáig voltak ott?

Lidi. Nem; a nagyságos asszony mindjárt visszatért.

Kákay (félre). Egy kö esik le szivemről.

Lidi. A nagyságos asszony midőn visszatért, engem itt talált s azt kérdezte tőlem, valjon látam-e azon urat s hallottam-e, hogy mit beszéltek? Nagyon természetes, hogy én azt feleltem, hogy nem hallottam semmit; de már ekkor feltettem magamban, hogy mindent elmondok a nagyságos úrnak.

Kákay. Lidi, te becsületes leány vagy, én meg foglak jutalmazni.

Lidi. A nagyságos asszony is ezt ígérte, ha nem szölok senkinek a történetéről.

Kákay. Tehát rád parancsolt, hogy ne merészelj szölni senkinek?

(Folyt. köv.)

— A czegei polgári fiú és leányiskolának értesítője szerint a múlt tanévben beiratkozott négy osztályba 80 fiú és két osztályba 20 leány. A tanévet befejezte 77 fiú és 18 leány. Tanított hét tanító és egy-egy nőtanító. Figyelemre méltó rovatot képez a tananyag rovatában a tornázás. Oly részletes kimutatást e fontos tantárgyról emlékeztünk szerint még nem olvastunk szerkesztőségünkhez beküldött magyar iskolai értesítőben, mint ebben. Így a fiúk szabadgyakorlatokat, sor- és rendgyakorlatokat és szergyakorlatokat tartottak; a leányok szabadgyakorlatokat és szergyakorlatokat. Amazoknál a szabadgyakorlatok: fej-, nyak-, váll-, kar-, törzs- és lábgyakorlatokra, a sor- és rendgyakorlatok: fordulatokra, menésre, oldal és arcsor alakításokra, melléksorok alakítására stb.-re, a szergyakorlatok: a korlát-, nyújtó- és póznán végezhető könnyebb gyakorlatokra terjedtek ki; ellenben emezeknél a szabadgyakorlatok: csupán fej-, nyak-, váll-, kar- és törzsgyakorlatokra, a szergyakorlatok: támba ugrás, támba fordulás és támlázásra szorítottak, a sor- és rendgyakorlatok pedig végkép elmaradtak.

EGYVELEG.

— Coblenz és Saarlouis városában a rendőrség nemrégiben megtiltotta a tizenhat éven aluli ifjaknak a dohányzást; és Trèves városában már 1857-ben alkotott helyhatósági szabályt helyeztek érvénybe, mely három márkától kilenczig terjedhető bírsággal, vagy annak be nem hajthatása esetén fogsággal fenyegeti azon tizenhat éven alul lévő ifjakat, a kik az utcán és mulatóhelyeken dohányoznak. A korai dohányzás kétségtelenül káros, mert a tüdőt fejlődésében akasztja meg. Pászto város krónikájából a „Gyöngyös“ című hetilapban nemrégiben a következő Hevesmegyére vonatkozó érdekes adatot találtuk: „1766. okt. 28. Jól lehet az T. N. Vge Ennek előtte az Pipa Taxát az az minden pipástul desumálta d. 50, mindazonáltal mostanab mltsgs Groff Eszterházi Károly Mlgss Kéjelmes Feő Ispány Ur és az N. Vge tollálta, oly Conditioval: hog magának reserválta, akármely gazda, szolgál, vagy akárki is sem Uczákon, szerőkön vag akár mely veszedelmess helen senki pipázni ne merészellen, különben az Birák kemin büntetés alatt feladják.“ Itt, mint látjuk, nem a tüdő romlásától, hanem a tüzvéstől félték. Ugyanezen nyomon haladhattak a jászapátiak is, a miről a következő verset hallottuk:

„Jász-Apátyiban kihirdetyik,
Hogy a pipa megtiltatyik;
A ki pipán kapatyik,
Huszonöttyig csapatyik.“

Valódiságáért természetesen nem állhatunk jót.

— A „Nagy-Körös“ 38. számának tárczájában Filó Lajos J. úrtól „Nagy-Körösön“ című költeményt hoz, melynek első szaka ekként szól:

Mihelyt nem büszke palotasor,
Péklegény-tülkü lövönat,
Tyúkszem tenyésztő drága asphal —
Már otthon érzem magamat.
Hát még ha hozzá Alföld, Alföld!
Kedves faluk . . . csöndes vidék . . .
Barátságosb a pipafüst itt,
Mint Pest fölött maga az ég.

Az asphal drága, de nem tyúkszem tenyésztő, épen nem az, hamarabb annak ellenkezője; Pest sem Pest többé, hanem Budapest; de lehet, hogy akkor, mikor a vers iratott, még Pest volt. De ez, jóllehet „szeretjük Kecskemétet, szeretjük Nagy-Köröst is s mindenek felett szeretjük Budapestet“, csak „obiter dictum“ legyen. Ide igtatjuk azonban a zárverset, minthogy az városunkat érdekli. Eként hangzik:

Oh Nagy-Körös! Ha évek multán
A sirban porlom rég alatt —
S nevére szörnyű hosannával
Zendül föl a próza, s a lant,
S az iskolára márvány táblán
Bigyesztik nagy költő névét:
Hogy tied lesz Páris almája!
S mily vég nélkül le lesz pipálva
Szegény, szegény jó — — Kecskemét.

Mi őszintén erőt és kitartást kívánunk a versíró úrnak hallhatatlan művek megteremtésére, s tehetségünkhöz képest hozzájárulunk dicsőségének terjesztéséhez, s adja isten, minél előbb hosannával fogadja Körös, Kecskemét s az egész ország. De az ily üres fenyegetés nem bizonyít semmit, mert:

Egy ily sovány, keszeg fiút az izmos
Bánk bán bajusza egy végére tűz.

Ezt mondja Biberach Ottóhoz az előversen-gésben.

— Mivel már benne vagyunk a verselésben, de, ha nem volnánk is benne, megtennők, ide igtatjuk Deák Ferencnek rögtönzött talányát, melyet a „Zalai Közlöny“ egyik legutóbbi száma hozott.

Csillag alatt ezt hozza magyarázatul: „Szavahihető szemtanú mondatolta tollunk alá e verstanányt, ki 1852-ben kehidán volt dicsőült nagy hazánkfia vendégszerető körében. Ugyanakkor ott időzött Vörösmarty koszorús költőnk is, s a zord idők nyomasztó igáját tréfás beszélgetésekkel elviselhetőbbé. Vörösmarty beszélgetés közt megjegyzi: „Te Ferkó, szerencsés deák (nem Deák? a szerk.) vagy, keveset jársz, mégis sokat költesz, lám most is útsinálásra rendezel embereidet, pedig már a búza érik, s földed termését elhanyagolod.“ „De Miska, te még szerencsésebb vagy, s hogy miért? fejsd meg e talányt“, s akkor elmondá Deák a fentebb idézett s ép ellentétes négy soros verset, melynek megfejtését nem is kellene mondanunk, hogy: költő!“

A „Vörösmarty Mihálynak“ szóló vers ez:

Sokat jár kél, keveset költ,
Utat nem csinál, árkot nem tölt,
Búzája sohasem volt zöld.
Mégis neki terem a föld.

Szerkesztői üzenetek.

26. Vergődés. Nem alkalmas közlésre.
27. Zelice Sándor úrnak. Nem üti meg a mértéket.

Tudósítás a kecskeméti országos vásárról.

1878. szeptember 22.

Tisztabúza hektolit.	76—78 kl.	5.85	któl	6.82	krig.
Elegy „	73—75 „	4.23	„	4.88	„
Rozs „	70—72 „	3.58	„	3.90	„
Árpa „	60—62 „	3.42	„	3.57	„
Zab „	36—40 „	2.42	„	2.76	„
Kukoricza tav. „	70—72 „	4.56	„	5.—	„
Kukoricza idei „		3.90	„	4.55	„
Egy zsákkal		1.—	„	1.20	„
60 cső füzéres		36	„	50	„
Burgonya		70	„	1.20	„
Egypár ökor		300	frttól	500	frtig.
„ birka		10	„	19	„
„ sovány sertés		26	„	46	„
Egy db. igasló		40	„	160	„

A szarvasmarha igen keresett volt, annál fogva igen magas áron keltek. A birkának nem volt nagy ára. A sertés pedig mondhatni igen olcsó áron kelt. Más egyéb vásárra hozott tárgyakra igen rossz vásár volt, melyre nézve részint az esős idő is okozta, hogy vidékről nem jöttek, a vásár néptelen volt.

Felelős szerkesztő: Dr. BELICZAY JÓNÁS.

Főmunkatársak:

Hornyik János, Kiss Lajos, Dr. Tassy Pál.

NYILTTÉR.

Mindazon betegségek közül melyek a halálozási statisztikát gazdagítják, a tüdővész az, mely naponta ezeket ragad el, s a legtöbb családra hoz gyászt.

A legelőszőr Brüsszelben, s később majdnem mindenütt ismételt kísérletek bebizonyíták, hogy a kátrány, a fenyők gyanta-tartalmú terménye, a legjobb hatással bír minden szédülés, és légszűrés bajok ellen.

A kátrány legjobban alkalmazható a Guyot-féle kátránytokocsák alakjában, mely a fentemlített bajok ellen már egészen népszerűvé vált. A közönséges adag 2—3 tokocsából áll, mely mennyisége minden étkezéskor veendő, s majdnem azonnali enyhülés mutatkozik.

Hogy a számos hamisítvány elkerültesse, figyelembe veendő, hogy Guyot úr aláírása minden üvegese címkéjén három színű nyomásban van feltüntetve.

Raktár: Molnár János úrnál Kecskeméten. 2—2

H I R D E T É S E K.

5403. Árverési hirdetmény.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közzhírré tétetik, hogy Marozsi Pál végrehajthatónak Pacsu Mihály ügyvéd mint az ismeretlen tartózkodású Takács János ügygondnoka végrehajtást szenvedő ellen 160 frt. tőke s járuléka iránti végrehajtási ügyében Takács Jánosnak a kecskeméti 7577. sz. tjkvben 77. r. sz. alatt foglalt bíróság tartozékokkal illetőleg a rajta levő épületek és gyümölcsfákkal 1653 frtra becsült ingatlana az 1878. évi október hó 8-ik napján d. e. 9 órákor mint első és 1878. évi november hó 8-ik napján d. e. 9 órákor, mint második határidőben, e kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

Az árverési feltételek a telekkönyvi hivatalban mindenki által megtekinthetők.

Felhívtnak azok, kik az árverésre kitézött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett közzététele napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknek nyújtsák be: különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesők végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságának 1878. évi auguszt. hó 7-ik napján tartott üléséből.

Deák László, Gáll Ferencz,
tanácsjegyző. kir. törvényszéki elnök.

140 (1—1)

Új boros-hordók

Lichtner Dávid és fia cég fakereskedésében kaphatók.

138 (3—2)

8535. Hirdetmény.

A Máriaváros alatt elegyengetett földek 8-ik és 14-ik részletének bérletétől Bódi Gáspár bírói ítélet által elmozdítottván, annak a még hátra levő egy évre újból haszonbérbe adása a 8535/1878. számú tanácsi végzéssel megrendeltetett, s árverési határidőül a helyszínére folyó évi október hó 4-ik napjának reggeli 9 órája kitűzetett, melyre a vállalkozni akarók 20 frt. bánatpénzzel megjelenésre ezennel felhívtnak.

Kecskemét, 1878. szeptember 24-én.

(1—1) 142 A gazdasági osztály által.

5519. Árverési hirdetmény.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közzhírré tétetik, hogy Kecskemét városi árvaszék végrehajthatónak Kovács László ügyvéd végrehajtást szenvedő ellen 50 frt. tőke s járuléka iránti végrehajtási ügyében alperesnek a kecskeméti 4292. sz. tjkvben 1009. rsz. a. foglalt bíróság tartozékokkal együtt 1600 frtra becsült szállőbirtoka az 1878. évi október hó 9-ik napján d. e. 9 órákor mint első és 1878. évi november hó 9-ik napján d. e. 9 órákor, mint második határidőben, e kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

Az árverési feltételek a telekkönyvi hivatalban mindenki által megtekinthetők.

Felhívtnak azok, kik az árverésre kitézött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknek nyújtsák be: különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesők végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságának 1878. évi auguszt. hó 7-ik napján tartott üléséből.

Deák László, Gáll Ferencz,
tanácsjegyző. kir. törvényszéki elnök.

139 (1—1)

8840. Hirdetmény.

A városi közönség tulajdonához tartozó szikrai, lakiteleki és rélházi korcsmák haszonbérbe adása iránt folyó hó 18-án megtartott árverés eredménye a városi tanácsnak 8840/1878. sz. végzése értelmében elfogadhatónak nem találtván, jóvá nem hagyathatott, hanem azok kihelyezése iránt újabb árverés tartása rendeltetett meg, minek folytán újabb árverési határidőül f. évi október hó 5-ik napjának reggeli 9 órája a lakiteleki korcsmához kitűzetett, melyre a vállalkozni akarók 50 frt. bánatpénzzel megjelenésre ezennel felhívtnak.

Kecskemét, 1878. szeptember 24-én.

(1—1) 141 A gazdasági osztály által.

8374. Hirdetmény.

A polgári leányiskolánál egy tanterem újból építése a 8374/1878. számú tanácsi végzéssel megrendeltetvén, az árlejtés megtartására a gazdasági osztály utasított, minek folytán árlejtési határidőül f. évi október hó 2-ik napjának reggeli 9 órája a gazdasági hivatalba kitűzetett, melyre a vállalkozni akarók 82 frt. bánatpénzzel megjelenésre azzal hivatnak fel, hogy a költségszámítás, tervrajz és árlejtési feltételek ugyanott a kitézött határidőig és a hivatalos órákban bármikor megtekinthetők lesznek.

Kecskemét, 1878. szeptember 25-én.

(1—1) 143 A gazdasági osztály által.

Lakás-kiadás.

Kovács Jánosnak a Kicsongrádi-útcza 336-ik sz. alatti házában egy lakás — melyben van 3 szoba, 1 élőkamra, 1 konyha, 1 kamra, 2 pincze — azonnal bérbeadó, avagy kedvező feltételek mellett örökáron is eladandó.

144 (3—1)